

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΪΛ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

συμπεριφορά του κόμητος ντέ Μαύμαζον...

ομοίο επακόλουθο της αδιαφορίας τους... τότε, χωρίς κανένα...

Σε λίγο ο Σέρλοκ Χόλμς...

—Θέλετε τίποτ' άλλο από μένα, κύριε;...

—Μάλιστα, φίλε μου, τού απάντησε ο Σέρλοκ Χόλμς...

—Μάλιστα, κύριε. Όταν έμεινε μόνος ο αστυνομικός...

—Κι' έπειτα ξεφρνιάζονται πώς αναπτύσσονται τα δένδρα...

—Θέλω συκαταίνω να πλησίαση στο παράθυρο...

—Η κωμαριέρα έκλαιγε με δυνατούς λυγμούς...

—Θεέ μου!.. Θεέ μου!.. Είνε τρομερό!..

—Άκουσε, κοπέλλα μου, της ελε με ένα καθισμαστικό...

—Δεν φταίω: εγώ, δεν φταίω, κύριε!..

—Πάψε γα κλαίς, σου είπα!.. της φώναξε αυστηρά ο αστυνομικός.

—Εκείνη σώπασε. Κι' ο Σέρλοκ Χόλμς τη ρώτησε: —Την βοηθούσε την κυρία σου να φεύγη...

κολούθησε ένα πλουσιότατο σύμπλοκο με έκλεκτα κυνήγια...

—Επειτα, μόλις ανέτειλε η Σελήνη, η πριγκίπισσα Νοεμί...

Κι' έτσι βλέπουμε ότι τού ποιητικό και μυστικοπαθές...

άκουγε... Τι έλεγε να κάνω; ... Ήμιον ύπνείριά της...

—Τό χρέος σου ήταν να είδουποιήσης τόν κόμητα... Ζέρεις ώστόσο...

—Πήγαμε... —Πού; Λέγε... —Πήγαμε και συναντούσε τού φίλο της.

—Πολύ καλά!.. Και ξέρεις ποιός ήταν αυτός ο φίλος της...

—Κύριε!.. Θα σάς πώ όλη την αλήθεια... Θα σάς τά όμολογήσω...

—Έμπρός λοιπόν και πάψε να κλαίς, της φώναξε πάλι με αυστηρότερο τόνο...

—Έχετε δικιο, κύριε! μουκιοποίησε ή κωμαριέρα... Ζερελλιαμένη...

—Πώς όνομάζεται ο ίποκόμοσ αυτός; της ρώτησε ο αστυνομικός.

—Κάρολος Λαίκε, ψιθώρισε κατακόκκινη ή κωμαριέρα...

—Φτάνει, φτάνει! της δίκωψε άτοκόμεσ ο Χόλμς...

—Θα σάς τού ξηγήωσ, κύριε. Ο κ. κόμησ είχε διατάξει τόν Λαίκε...

—Καταλαβάνω, δεν είνε άνάγκη να προσωρήσης!.. Ο κωμηγητής τού πάνου...

—Σ' ένα όλοποτείο. Τη διευθυντοιά του ναυιέσ ότι την λένε κυρία Καζιάνω.

—Καλά, τού ζέρω αυτό!.. Και τώρα δεν θέλω τίποτ' άλλο από σένα...

—Έδω κοντά, διώ σπίατα παραπάνω, κύριε.

—Έλα μεζύ μου. Θέλω να μ' όδηγήσης. Έτσι, σε λίγο, ο Σέρλοκ Χόλμς...

—Ο Σέρλοκ Χόλμς, μόλις φτάσανε στο σπίτι του ίποκόμοσ, διάταξε...

—Ο ίποκόμοσ κοκιοτάν βαθείά τη στιγμή αυτή κι' ο αστυνομικός για να τόν ζηντήση...

—Συνηήστε, κύριε! Είμαι ο Σέρλοκ Χόλμς! Έχω να σάς μιλήσω για ένα πολύ σοδορό ζήτημα.

—Τι τρέχει; —Ο Σέρλοκ Χόλμς πρόλαβε κι' άρπαξε τού περίστροφο κι' έπειτα...

—Δεν είμαι ούτε κλέφτης, ούτε ληστής! Είμαι ο αστυνομικός Σέρλοκ Χόλμς...

—Είσαστε ένας τρελλός; φώναξε ο Κάρολος Λαίκε, άναπηδώντας...

(Ακολουθεί)

